

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.347 van 11 juli 2013
in de zaak A. 202.691/XIV-33.775**

In zake : Roland GANSEMAN
 die woonplaats kiest bij
 het Vrij Syndicaat Openbaar Ambt
 VSOA groep financiën
 gevestigd te 1000 Brussel
 Centrumgalerij Blok II
 Kleerkopersstraat 15-17

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën
Rechtskundige dienst FOD Financiën
North Galaxy – Toren B, 26ste verdieping
met kantoren te 1030 Brussel
Koning Albert II-laan 33, bus 15
alwaar woonplaats wordt gekozen
2. het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID (SELOR), vertegenwoordigd door zijn afgevaardigd bestuurder bijgestaan en vertegenwoordigd door advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissingen van het Directiecomité van de FOD Financiën, medegedeeld bij schrijven van 23 september 2011, waarbij de verzoeker wordt uitgesloten van verdere deelname aan de selectieprocedure georganiseerd in het kader van het begeven van betrekkingen klasse A4 met titel van adviseur-generaal.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.042 van 25 april 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2013.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt in persoon, attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en advocaat Alexandra Vandeveld, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Wat de feiten betreft kan worden verwezen naar het voormelde arrest nummer 219.042 van 25 april 2012.

IV. Onderzoek van de middelen

4. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4.1. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij stelt dat de bestreden beslissingen niet afdoende formeel zijn gemotiveerd. Zij geven uitsluitend aan, met vermelding van de bekomen punten, dat het resultaat behaald bij de evaluatie van de generieke competenties, vereist in het profiel van de gepostuleerde functies, onvoldoende is en dat hij zich in verband met het behaalde resultaat kan wenden tot de tweede verwerende partij. Hoewel de verwerende partijen niet de motieven van hun motieven moeten vermelden, moeten de opgegeven motieven toch toelaten na te gaan of de basis van de gehanteerde motieven gestoeld is op een rechtens geldige argumentatie. Dit is in casu volgens de verzoeker niet het geval, daar hij nooit in de mogelijkheid is geweest de motieven van zijn niet-slagen te kennen. Immers heeft hij bij inzage van zijn examendossier nooit kennis kunnen nemen van de motivatie van de beoordeling van de examinatoren-correctoren, noch heeft hij kunnen toetsen of de antwoorden die hij heeft gegeven al dan niet correct waren. De juiste antwoorden mochten hem immers niet meegedeeld worden.

De verzoeker meent dat hij in de onmogelijkheid is een middel te ontwikkelen dat betrekking heeft op het uitoefenen van een (marginaal) toezicht op de beoordelingen van de antwoorden door de correctoren.

Hij wijst er nog op dat hij alles in het werk heeft gesteld om de motieven te kennen.

4.2. De eerste verwerende partij antwoordt dat in de beslissingen duidelijk wordt aangegeven waarom de verzoeker wordt uitgesloten uit de benoemingsprocedure, namelijk omdat hij op de twee computergestuurde testen niet het minimaal vereiste aantal punten heeft behaald. Daarbij werd voortgegaan op de door de tweede verwerende partij meegedeelde punten. Aan de tweede verwerende partij werd immers de taak toevertrouwd om deze testen te organiseren en de antwoorden van de kandidaten te beoordelen. Aan de verzoeker wordt in dezelfde zin megedeeld dat hij voor eventuele vragen in verband met zijn resultaten terecht kan bij de tweede verwerende partij. De verzoeker heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en de tweede verwerende partij heeft hem inzage gegeven in de feedbackrapporten, zodat hij kon nagaan of zijn puntenscore onderbouwd was. Hij beschikte aldus over voldoende elementen om te weten hoe en waarom hij niet geschikt werd bevonden opdat hij met kennis van zaken kon oordelen of het zinvol is er tegen in beroep te gaan.

4.3. De tweede verwerende partij merkt vooreerst op dat de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat ook de verantwoording van haar motivering, dat wil zeggen “het motief van het motief”, in de beslissing moet worden opgenomen. Op 23 september 2011 werd aan de verzoeker megedeeld dat hij uitgesloten werd om de selectieprocedure in de klasse A4 van betrekkingen waaraan de titel is verbonden van adviseur-generaal verder te zetten. Deze beslissingen vormen de bestreden beslissingen en werden gemotiveerd door het gegeven dat de verzoeker de resultaten van 9,5/20 en 10/20 had behaald op de proeven waarop zijn generieke competenties voor de functies van respectievelijk leidinggevende en expert getest werden. In de selectiereglementen wordt immers bepaald dat er voor deze testen een resultaat van 60 % moet worden behaald om geslaagd te worden verklaard en dat elke testronde eliminerend is.

Verder werden op 13 en 17 oktober 2011 aan de verzoeker de feedbackrapporten megedeeld van de evaluatie in het profiel van expert, respectievelijk in het profiel van leidinggevende. Daarbij werd telkens een overzicht gegeven van de gemeten competenties. Vervolgens werd elke competentie onderverdeeld in indicatoren en werd per indicator aangegeven in

hoeverre de verzoeker eraan voldeed. In deze feedbackrapporten kan de verzoeker dan ook de motieven terugvinden die de assessoren ertoe gebracht hebben de scores van 9,5/20 en 10/20 toe te kennen.

Bovendien werd op 28 november 2011, voor het profiel van leidinggevende, een schrijven gericht aan de verzoeker waarbij hem de respectievelijke scores voor elke competentie werd meegedeeld. In deze brief werd de gehanteerde methodologie toegelicht.

De verzoeker heeft dus niet alleen kennis kunnen nemen van de door hem behaalde eindresultaten, bovendien werd er per competentie een oordeel gegeven over zijn kwaliteiten en dit oordeel werd becijferd in een puntentotaal per competentie. Op basis van deze motivering kon de verzoeker een inhoudelijk oordeel vellen over de motieven die tot de bestreden beslissingen hebben geleid en kon hij deze motieven inhoudelijk bestrijden, hetgeen hij in het onderhavige verzoekschrift ook doet.

Het meedelen van het volledige examendossier aan de kandidaten die er om vragen, zou ertoe leiden dat de testen op termijn onbruikbaar zouden worden. Dergelijke testen zijn duur en de inzage in de correcte antwoorden op de test en de quoterings van de door de verzoeker gegeven antwoorden werd dan ook geweigerd op grond van de in artikel 6, § 1, 6°, van de wet van 11 april 1994 op de openbaarheid van bestuur vervatte uitzonderingsregel. Daarnaast zijn de vragenlijsten van de test auteursrechtelijk beschermd wat eveneens een weigeringsgrond tot inzage vormt (artikel 6, § 1, 7°).

Ten slotte werpt de tweede verwerende partij op dat de verplichting tot openbaarheid moet worden onderscheiden van de formele motiveringsplicht.

4.4. De verzoeker repliceert dat hij op basis van de op 13 en 17 oktober 2011 medegedeelde feedbackrapporten en op basis van de op 19 oktober 2011 medegedeelde resultaten per competentie enkel kennis had van de totaalscores, doch niet de motieven kon kennen van de respectieve scores die tot de totaalscore hebben geleid. Hij kon dus niet verifiëren of zij in zijn hoofd correct werden toegepast, noch kon hij hun deugdelijkheid toetsen.

Slechts op 28 november 2011, en dus ná het indienen van zijn beroep tot nietigverklaring, werden hem de respectieve scores voor elke competentie medegedeeld. Welnu, uit de samenlezing van de feedbackrapporten met de hem na het indienen van zijn beroep medegedeelde scores voor de verschillende afzonderlijke competenties aan de hand van de indicatoren blijkt naar het oordeel van de verzoeker dat deze scores onjuist tot stand zijn gekomen. Dit betekent dat ook de hem toegekende totaalscores van 9,5/20 en 10/20 verkeerd zijn doordat zij niet onderbouwd worden door deugdelijke motieven. De verzoeker tracht dit in zijn uiteenzetting in zijn memorie van wederantwoord te staven aan de hand van fouten die volgens hem kleven aan zijn scores in de evaluatie voor de betrekkingen “leidinggevend” voor een aantal indicatoren van de competentie “Betrouwbaarheid tonen” en van de competentie “Servicegericht handelen”. Ook de scores in de evaluatie voor de betrekkingen “expert” zijn volgens hem onjuist, meer in het bijzonder voor wat de competentie “Objectieven behalen” betreft. Hieruit blijkt naar het oordeel van de verzoeker dat hij op basis van de enige stukken waarover hij ten tijde van het indienen van zijn verzoekschrift beschikte, namelijk de feedbackrapporten, onmogelijk kon vaststellen op welke grond de punten werden toegekend. Het ging immers om computergestuurde testen waarvan de resultaten door de teststructuur zelf worden bepaald. Wanneer een competentie als een sterkte wordt geduid door de teststructuur kan dit zich onmogelijk vertalen in een score “4 niet correct” voor de desbetreffende indicator. De verzoeker stelt nog dat wel degelijk punten worden toegekend en dat de antwoorden aldus niet bepaald worden door de teststructuur.

Het komt de Raad van State toe beslissingen die kennelijk onredelijk zijn of die behept zijn met manifeste beoordelingsfouten te vernietigen, hetgeen in casu het geval is. Bovendien de door de verwerende partijen gemaakte beoordelingsfouten, kan het naar het oordeel van de verzoeker allerm minst worden betwijfeld dat hij niet tijdig in kennis werd gesteld van alle redenen waarom een voor hem ongunstige beslissing werd genomen, zodat hij niet heeft kunnen aantonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet deugdelijk waren.

De verzoeker stelt nog dat geen sprake kan zijn van een nieuw middel dat hij in zijn memorie van wederantwoord heeft ontwikkeld. Slechts op

28 november 2011, en dus ná het indienen van zijn verzoekschrift bij de Raad van State, heeft hij voor het eerst kennis gekregen van deze nieuwe elementen. Het was voor hem dan ook onmogelijk deze elementen reeds in zijn verzoekschrift op te nemen.

Beoordeling

4.5. In zijn memorie van wederantwoord poogt de verzoeker aan te tonen dat de bestreden beslissingen niet deugdelijk gemotiveerd zijn doordat de hem toegekende totaalscores niet door deugdelijke motieven zijn onderbouwd, met andere woorden dat de materiële motiveringsplicht geschonden is. Een dergelijke schending heeft de verzoeker niet aangehaald in zijn inleidend verzoekschrift. Dit is volgens de verzoeker te verklaren doordat hij op dat ogenblik nog niet in kennis was gesteld van de brief van 28 november 2011, waarmee hem de respectieve scores voor elke competentie werden meegedeeld. Opgemerkt moet worden dat het meedelen van de verschillende scores per competentie ook reeds met de brief van 19 oktober 2011 -en dus vóór het indienen van zijn beroep tot nietigverklaring- was gebeurd. Dat de brief van 28 november 2011 bijkomend nog toelichting geeft over de afgenomen proeven en de scoring, neemt niet weg dat de verzoeker ten tijde van het indienen van zijn verzoekschrift op de hoogte was van de motieven op grond waarvan hij werd uitgesloten van verdere deelname aan de voorliggende selectieprocedure. Deze uitsluiting werd namelijk gesteund op de door hem behaalde resultaten van 9,5/20 (voor de functies met het profiel “leidinggevend”) en 10/20 (voor de functies met het profiel “expert”), die, luidens de selectiereglementen onvoldoende zijn om toegelaten te worden tot de volgende fase van de selectieprocedure. Ook de motieven waarop deze resultaten steunen werden aan de verzoeker meegedeeld vóór het indienen van zijn verzoekschrift, en wel door middel van de feedbackrapporten van 13 en 17 oktober 2011 en door de mededeling van de resultaten per competentie alsook de mededeling op basis van welke testen precies deze competenties werden nagegaan in de brief van 19 oktober 2011. De verzoeker was bij het indienen van zijn verzoekschrift aldus op basis van die documenten wel degelijk in staat de deugdelijkheid van de

motieven waarop zijn uitsluiting is gesteund te betwisten in zijn inleidend verzoekschrift. Doordat de verzoeker dit slechts voor het eerst doet in zijn memorie van wederantwoord, geeft hij aldus een nieuwe grondslag aan het eerste middel. Dit komt neer op het aanvoeren van een nieuw middel in de memorie van wederantwoord, hetgeen niet op ontvankelijke wijze kan gebeuren.

In zijn uiteenzetting in zijn memorie van wederantwoord bekritiseert de verzoeker de evaluatie van slechts enkele indicatoren van bepaalde competenties en tracht hij aldus aan te tonen dat de totaalscore die hem voor bepaalde competenties werd toegekend, onjuist is, hetgeen aldus ook de hem uiteindelijk toegekende score beïnvloedt. Ten overvloede dient opgemerkt dat de verzoeker niet kan worden gevolgd.

Immers, wat het resultaat voor de functies met het profiel “leidinggevend” betreft, wordt met betrekking tot de tweede indicator “Behandelt anderen in alle omstandigheden op een eerlijke en rechtvaardige manier” van de competentie “Betrouwbaarheid tonen”, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert in zijn memorie van wederantwoord, in het feedbackrapport van 17 oktober 2011 het volgende vermeld: “Voor u lijkt het soms nog moeilijk te zijn om anderen in alle omstandigheden op een eerlijke en rechtvaardige manier te behandelen. Dit kan tot ontevredenheid bij anderen leiden. Door verdere aandacht hieraan te besteden, kan dit aspect zeker nog verder worden ontwikkeld”. Deze vermelding in het feedbackrapport is aldus wel degelijk in overeenstemming met de in de brief van 28 november 2011 vermelde vaststelling dat 4 antwoorden niet correct waren. Met betrekking tot de derde indicator “Wint het vertrouwen van anderen door ondubbelzinnig te handelen” van de competentie “Betrouwbaarheid tonen” wordt in het feedbackrapport van 17 oktober 2011 het volgende vermeld: “U lijkt er nog niet helemaal in te slagen om ondubbelzinnig te handelen. Dit kan het gevolg hebben dat het voor u moeilijk zal zijn om het vertrouwen van anderen te winnen”. Deze vermelding in het feedbackrapport is aldus wel degelijk in overeenstemming met de in de brief van 28 november 2011 vermelde vaststelling dat 2 antwoorden bijna correct en 2 antwoorden niet correct waren. Met betrekking tot de tweede indicator “Zoekt naar mogelijkheden om de dienstverlening aan de klanten/burgers te verbeteren” van de competentie “Servicegericht handelen”

wordt in het feedbackrapport van 17 oktober 2011 het volgende vermeld: “Over het algemeen zoekt u naar mogelijkheden om de dienstverlening aan de klanten/burgers verder te verbeteren, zonder dat dit een echte sterkte van u kan worden genoemd”. Deze vermelding in het feedbackrapport is aldus wel degelijk in overeenstemming met de in de brief van 28 november 2011 vermelde vaststelling dat 1 antwoord correct is, 1 antwoord bijna correct en 2 antwoorden niet correct. Met betrekking tot de vierde indicator “Overloopt samen met de klant/burger de verschillende opties bij het zoeken naar de optimale oplossing” van de competentie “Servicegericht handelen” wordt in het feedbackrapport van 17 oktober 2011 het volgende vermeld: “Het is een sterkte van u dat u samen met de klant/burger steeds de verschillende opties overloopt bij het zoeken naar de optimale oplossing. Dit maakt uw adviesverlening transparant. Het is daarom aangeraden om deze sterkte ook in de toekomst te blijven uitspelen”. Deze vermelding is aldus niet tegenstrijdig aan de in de brief van 28 november 2011 vermelde vaststelling dat 1 antwoord correct is, 2 antwoorden bijna correct zijn en 1 antwoord niet correct is.

Wat het resultaat voor de functies met het profiel “expert” betreft, wordt met betrekking tot de eerste indicator “Benut opportuniteiten in het voordeel van de afdeling/directie” van de competentie “Objectieven behalen” in het feedbackrapport van 13 oktober 2011 het volgende vermeld: “Als er zich opportuniteiten voordoen, benut u deze altijd in het voordeel van de afdeling/directie. Men kan dit daarom een echte sterkte van u noemen”. Deze vermelding is aldus wel degelijk in overeenstemming met de in de brief van 28 november 2011 vermelde vaststelling dat 2 antwoorden correct zijn, 1 bijna correct en 1 niet correct.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de hem toegekende scores voor de hiervoor vernoemde competenties onjuist zijn doordat de scores voor bepaalde indicatoren niet overeenstemmen met de vaststellingen in de feedbackrapporten.

Het eerste middel is niet gegrond.

5. Tweede middel

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het gelijkheidsbeginsel. Hij ziet een schending van het gelijkheidsbeginsel doordat de proeven op verschillende dagen plaatsvonden terwijl toch telkens dezelfde vragen werden gesteld. Het is volgens de verzoeker de evidentie zelf dat de kandidaten die op een latere dag aan de proeven deelnamen, kennis konden hebben van de gestelde vragen. Minstens wordt daarvan een redelijk vermoeden gecreëerd, met als gevolg dat de laatstgenoemden hun antwoorden in een meer gunstige situatie op voorhand konden samenstellen. Het omgekeerde snijdt eveneens hout: de deelnemers van een latere datum konden op het verkeerde been worden gezet betreffende de correcte antwoorden die moesten gegeven worden.

5.2. De eerste verwerende partij antwoordt dat het gelijkheidsbeginsel niet vereist dat de generieke competenties van alle kandidaten op hetzelfde ogenblik gemeten worden, doch wel dat de kandidaten op gelijke voet behandeld worden en een gelijke kans krijgen.

Bij een examen, waarbij competenties gemeten worden aan de hand van de door de kandidaten geselecteerde antwoorden of de beoordeling van de gepastheid van de gegeven antwoorden, weten de kandidaten niet op basis van welke antwoorden een competentie wordt geacht al dan niet aanwezig te zijn. Door het examen te laten doorgaan op verschillende dagen, werden kandidaten die op een later tijdstip deelnamen niet in een gunstigere situatie geplaatst. De competenties van deze kandidaten konden nog steeds op een objectieve wijze gemeten worden, aangezien geen van de kandidaten de “juiste” antwoorden kon kennen.

Bovendien is het gelijkheidsbeginsel een rechtsbeginsel dat moet nageleefd worden door de bestuurlijke overheid. Wanneer de verzoeker wijst op de mogelijkheid dat de kandidaten elkaar beïnvloeden door al dan niet correcte

informatie over de testen aan hun concurrenten mee te delen, is dit het gevolg van het handelen van de kandidaten zelf en niet van het optreden van de overheid.

5.3. De tweede verwerende partij repliceert dat de kwestieuze testen zeer kostelijk zijn en dat het voor haar financieel onhaalbaar is om voor elke nieuwe selectie telkens nieuwe testen te moeten bestellen. Bovendien is het niet meer dan normaal dat alle kandidaten voor eenzelfde functie worden onderworpen aan dezelfde proeven. Hierdoor wordt het gelijkheidsbeginsel juist gediend.

Om organisatorische redenen is het bovendien onmogelijk om alle kandidaten de proeven op dezelfde dag te laten afleggen. De tweede verwerende partij stelt er evenwel alles aan te doen om de vragen en correcte antwoorden van de proeven niet openbaar te maken en te vermijden dat de kandidaten die de proeven op een latere datum afleggen hierdoor bevoordeeld zouden worden. De verzoeker toont overigens ook niet aan dat een andere deelnemer de vragen op voorhand kende.

5.4. In zijn memorie van wederantwoord gaat verzoeker niet verder in op het tweede middel.

Beoordeling

5.5. De tests waaraan de verzoeker heeft deelgenomen, dienen om zijn competenties te beoordelen. Zoals blijkt uit de feedbackrapporten, doen zij dit aan de hand van de aanpak die naar voor komt uit de door de deelnemers gegeven antwoorden. Het gaat te dezen op het eerste zicht niet om een kennistest maar eerder om een gedragstest. De punten zijn dus geen mathematische gegevens, maar eerder waardemeters die aangeven in welke mate een bepaalde competentie aanwezig wordt geacht. Uit de informatie die op 28 november 2011 nog bijkomend aan de verzoeker werd verstrekt, blijkt dat elke competentie wordt gemeten aan de hand van een aantal indicatoren en dat die elk een aantal keren worden gemeten. Dat meten gebeurt aan de hand van de antwoorden die door de kandidaten worden geselecteerd of door de beoordeling van de gepastheid van het gegeven antwoord

volgens een aangegeven schaal waartussen de kandidaat dan zijn keuze moet aanduiden. Daarenboven weten de kandidaten niet welke antwoorden leiden tot het oordeel dat een competentie aanwezig is of niet. Het feit dat de computergestuurde testen op verschillende dagen konden worden afgelegd, kan er niet toe leiden dat kandidaten die de testen later aflegden hun antwoorden op voorhand, in een meer gunstige situatie konden samenstellen dan zij die deze testen als eerste hebben afgelegd. Eerstgenoemden kenden misschien wel de vragen maar niet de “juiste” antwoorden.

Gelet op wat voorafgaat, werd het in het middel aangegeven beginsel niet geschonden.

Bovendien dient opgemerkt dat de verzoeker noch in zijn memorie van wederantwoord, noch in zijn laatste memorie omtrent zijn tweede middel enig verweer aanvoert noch er verder op ingaat.

Het tweede middel is niet gegrond.

6. Derde middel

Standpunt van de partijen

6.1. De verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt dat de feedbackrapporten de toegekende punten niet verduidelijken. Evenmin is het mogelijk een inschatting te maken van de evaluatie door de correctoren van zijn antwoorden op bepaalde onderdelen van het examen, vermits hij daarvan niet eens inzage heeft kunnen nemen.

6.2. De eerste verwerende partij antwoordt dat de verzoeker niet duidelijk maakt hoe het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel geschonden zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is volgens haar niet geschonden. Bij de voorbereiding en bij het nemen van de bestreden beslissingen is er rekening gehouden met alle relevante factoren en omstandigheden. Het ging bovendien om

computergestuurde testen waarvan de resultaten door de teststructuur zelf worden bepaald. De punten werden nadien ook voldoende verduidelijkt.

Hetzelfde geldt voor het redelijkheidsbeginsel. Bij het nemen van de bestreden beslissingen werden wel degelijk alle belangen tegen elkaar afgewogen.

6.3. De tweede verwerende partij antwoordt vooreerst dat het middel inhoudelijk identiek is aan het eerste middel. De verzoeker beweert immers dat hij uit de feedbackrapporten die hem werden toegezonden niet kan afleiden op welke manier hij geëvalueerd werd.

De feedbackrapporten vermelden welke competenties exact werden gepeild tijdens de evaluaties en bevatten een gedetailleerde beoordeling van deze competenties. Naast deze beoordeling bevatten zij ook tips voor de verzoeker. Zo vermeldt de beoordeling van de competentie “in team werken” het volgende: “Globaal genomen, bespreekt u problemen en dossiers met de andere teamleden om samen tot een oplossing te komen. Dit kan echter nog geen echte sterkte van u worden genoemd. Ontwikkeltip: wanneer u wordt geconfronteerd met moeilijke dossiers, is het zeker raadzaam dit even voor te leggen aan collega’s. Vraag naar hun visie en vergelijk deze met uw eigen visie en argumenten. Op deze manier vergroot u de kans om tot een goede oplossing te komen.” De verzoeker werd zodoende afdoende geïnformeerd.

6.4. De verzoeker repliceert dat op basis van de feedbackrapporten onmogelijk kon worden vastgesteld op welke manier en op welke grond de punten werden toegekend. Het ging immers om computergestuurde testen waarvan de resultaten door de teststructuur zelf worden bepaald.

Afhankelijk van de correctheid van het antwoord zal meer of minder gescoord worden voor de kwestieuze indicator. Hieruit volgt volgens de verzoeker dat de antwoorden niet bepaald worden door de teststructuur. Er worden wel degelijk punten toegekend.

Doordat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft uiteengezet dat de testen beter worden naarmate ze door meer

kandidaten worden afgelegd en dat de testen nooit zouden kunnen geoptimaliseerd worden zo de vragen en juiste antwoorden afgegeven worden, stelt zij naar het oordeel van de verzoeker zelf dat de testen niet op punt stonden. Door op basis van deze testen kandidaten uit te sluiten van verder deelname aan de selectieprocedure, getuigen de verwerende partijen van een weinig zorgvuldig handelen, zo meent de verzoeker.

Beoordeling

6.5. In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker blijft volhouden in zijn memorie van wederantwoord, was hij op basis van de feedbackrapporten van 13 en 17 oktober 2011 en op basis van de in de brief van 19 oktober 2011 verstrekte informatie wel degelijk in staat te weten hoe en waarom hij niet geschikt werd bevonden en aldus van de verdere selectieprocedure werd uitgesloten om met kennis van zaken te kunnen oordelen of het zinvol was tegen de bestreden beslissingen in beroep te gaan. Op basis daarvan wist hij namelijk dat zijn uitsluiting gesteund was op de door hem behaalde onvoldoende resultaten, kende hij evenzeer de motieven, zoals uiteengezet in de feedbackrapporten, en de verschillende scores per competentie waarop zijn totaalscores gesteund zijn en wist hij aan de hand van welke testen de verschillende competenties getest zijn geworden.

Zoals gesteld in het voormelde tussenarrest nummer 219.042 van 25 april 2012 en zoals de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet, werden de resultaten wel degelijk bepaald door de teststructuur zelf, daar het ging om computergestuurde testen. In dit verband spreekt de verzoeker zichzelf in zijn memorie van wederantwoord tegen, aangezien dit, enerzijds, door hem wordt erkend en hij, anderzijds, ontkent dat zijn antwoorden bepaald worden door de teststructuur. Het is echter enkel en alleen op basis van de teststructuur dat zijn uiteindelijke resultaten van 9,5/20 (voor de functies met het profiel “leidinggevend”) en 10/20 (voor de functies met het profiel “expert”) werden vastgesteld, zonder dat daarbij door correctoren een beoordeling werd gegeven.

De verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn argument in zijn memorie van wederantwoord dat onzorgvuldig zou zijn gehandeld door hem op basis van de door hem afgelegde testen uit te sluiten van de verdere selectie-procedure. De verzoeker toont namelijk geenszins aan dat de resultaten die aan de hand van deze computergestuurde testen werden bepaald onzorgvuldig zijn vastgesteld. In dit verband kan worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel, waaruit blijkt dat de verzoeker er niet in is geslaagd aan te tonen dat hem onjuiste eindscores zijn toegekend geworden.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juli tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen